

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.309 van 30 oktober 1997
in de zaak A. 72.760/X-7169.**

In zake : Pieter VAN DIJK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Pieter VAN DIJK op 6 januari 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 10 oktober 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij hem de vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van een mestkippenstal en een bergplaats aan de Ruiterstraat nr. 110 te Hamont-Achel op percelen, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 492c en d en 495e;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker doet gelden dat de enige inkomensbron van zijn gezin met

drie kinderen zijn pluimveeteeltbedrijf is, dat evenwel met 40.000 dieren een onvoldoende omvang heeft om een volwaardig gezinsveeteeltbedrijf te zijn; dat verzoeker in dat verband verwijst naar de algemene normen die de landbouwsector hanteert voor een volwaardig vleeskippenbedrijf (ca. 60.000 à 70.000 dieren), en naar artikel 2bis, § 2, 2°, b in fine, van het mestdecreet, dat bepaalt dat om in aanmerking te komen als gezinsveeteeltbedrijf er 70.000 stuks in de inrichting mogen aanwezig zijn, dat voor de voorziene uitbreiding een derde stal met bergplaats onontbeerlijk is, dat hij nooit een volwaardig bedrijfsinkomen zal bezitten, dat zijn bedrijf thans te klein is om reserves te kunnen aanleggen voor technologische en milieutechnische vernieuwing, zodat zijn concurrentiepositie in het gedrang komt, en de levensvatbaarheid van zijn bedrijf wordt aangetast, dat uit berekeningen blijkt dat de beoogde uitbreiding met 17.900 dieren een meerinkomen zou betekenen van 508.449 frank per jaar, hetgeen het gezin precies de nodige financiële ruimte zou geven, en de dagelijkse zorg om rond te komen zou doen wegvallen of alleszins in belangrijke mate verminderen, dat het verlies dat op dat punt wordt geleden nooit meer in te halen en dus onherstelbaar is, dat, ondanks het feit dat de kinderen thans nog maar 15, 13 en 11 jaar oud zijn, het nu reeds vaststaat dat één van hen zich later beroepshalve met het bedrijf zal bezighouden, hetgeen ook in het gedrang komt, dat door de weigering van de bouwvergunning ook de kansen voor het verkrijgen van een milieuvergunning voor de uitbreiding gehypothekeerd zijn, dat men hem bezwaarlijk kan verwijten niet te hebben voorzien dat de overheid elke, ook gezonde, landbouwuitbreiding dusdanig zou bemoeilijken dat ze quasi onuitvoerbaar zou worden, dat zijn bedrijf in waarde fel gedaald is, zodat hij zijn investering onmogelijk kan recupereren, dat dit gelijkstaat met falen;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de vaststelling of bewering dat een uitbreiding of een groter bedrijf een meerinkomen zal genereren, niet volstaat om aan te tonen dat het bedrijf in zijn huidige omvang niet langer concurrentieel zou zijn, dat verzoeker op geen enkele concrete en afdoende wijze aantoont dat de concurrentiepositie van het bedrijf een dergelijke uitbreiding zou vereisen, dat de ingeroepen nadelen bovendien eerder te maken hebben met de uitbating zelf en niet met de bestreden beslissing als dusdanig, dat nergens wordt aangetoond dat verzoeker reeds over de noodzakelijke milieuvergunning beschikt, dat uit het advies van de provinciale landbouwdienst blijkt dat het mestkippenbedrijf door verzoeker wordt uitgebaat "onder de vorm van de landbouwvennootschap L.V. NOOIJEN", dat "de ondergang van het bedrijf op korte of -alleszins zeker- op middellange termijn" eerder hypothetisch is en op zijn minst niet door enig concreet gegeven wordt ondersteund, dat dit bovendien ook te wijten zou kunnen zijn aan andere oorzaken die los staan van de grootte van het bedrijf;

Overwegende dat het derven van het meerinkomen dat verzoeker verwacht te kunnen realiseren door de uitbreiding van zijn bedrijf, een financieel nadeel is, dat in beginsel niet moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat de argumentatie van verzoeker dat zijn bedrijf thans te klein is om reserves te kunnen aanleggen voor technologische en milieutechnische vernieuwing, zodat zijn concurrentiepositie dermate wordt ondermijnd dat de levensvatbaarheid van zijn bedrijf wordt aangetast en dat zonder uitbreiding van het bedrijf de bestaanszekerheid van zijn gezin en de toekomstige tewerkstelling en opvolging door één van zijn kinderen in het gedrang komt, beweringen zijn die door geen enkel concreet gegeven met betrekking tot de huidige financiële toestand van verzoeker worden

gestaafd; dat het verkrijgen van een bouwvergunning geen noodzakelijke voorwaarde is voor het verkrijgen van een milieuvergunning; dat verzoeker niet aantoonde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig oktober 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.